

ΜΕΤΟΧΟΣ

BUSINESS • LIFE • CULTURE ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ • ΖΩΗ • ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

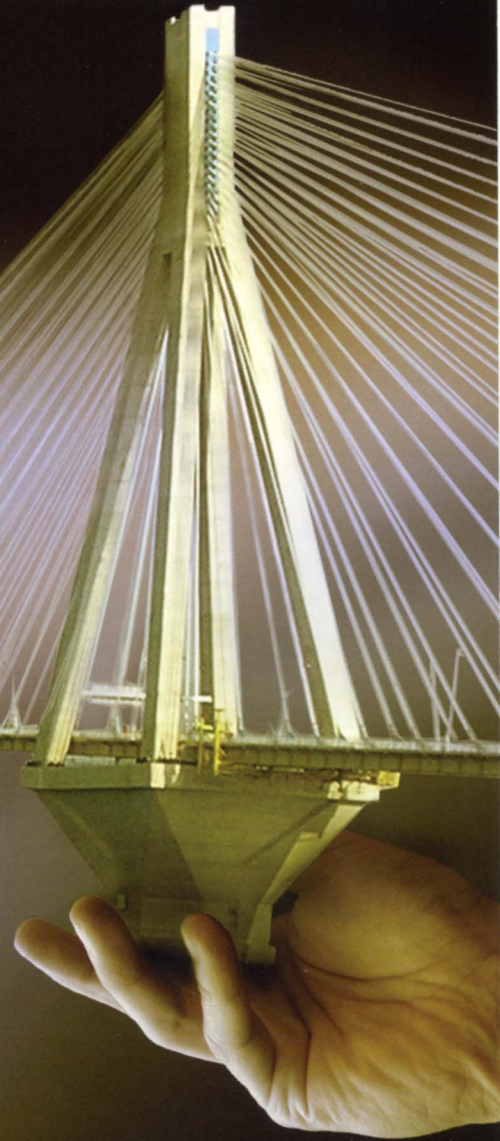
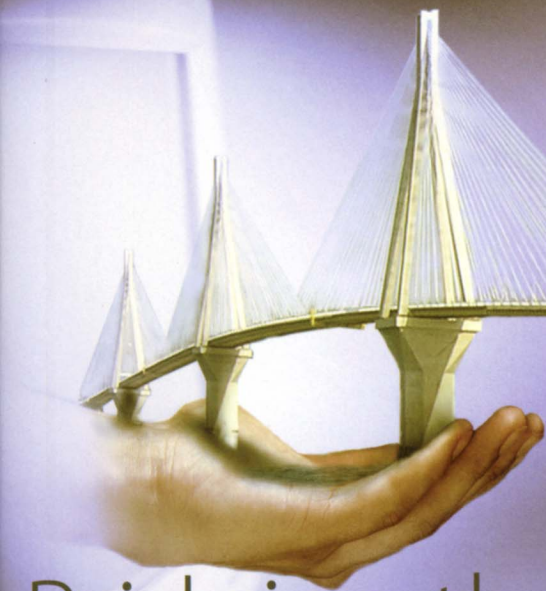
Shareholders in Hellenism

CANADIAN EDITION

Succession

Everything Evolves

Διαδοχή - Τα Πάντα ΄ρει

Bridging the Gap

Spiritually, Intellectually and Physically

Γεφυρώνοντας το χάσμα

Πνευματικά, Διανοητικά και Υλικά

Maria Antonakos - Siren Songs

Μαρία Αντονάκος - Τραγούδια Σειρήνας

Healthy Living

Through Generations

Υγιεινός Τρόπος Ζωής από Γενιά σε Γενιά

American Folly In the Balkans

Αμερικανική Απερισκεψία στα Βαλκάνια

CULTURE

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

NOT WITH DANCE ALONE

84

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΧΟΡΟ

KOSTIS & TESS
FRAGOULIS

88

ΚΩΣΤΗΣ & ΤΕΣ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

MASTER OF THE
UNDERWORLD

90

Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΤΟΥ
ΣΚΟΤΟΥΣ

SPRING & SUMMER
FASHION 2005

98

ΚΟΛΕΞΙΟΝ ΑΝΟΙΞΗ/
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2005

Learn about a new initiative to get Greek designers more exposure in the international fashion market

Πληροφορηθείτε για την καινούργια πρωτοβουλία που ευελπιστεί να δώσει προβολή σε Έλληνες σχεδιαστές στην διεθνή σκηνή υψηλής ραπτικής

GREECE IN THE
OUTER LIMITS

106

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΑ ΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ

A look at how far Greek cultural influence has actually reached

Μια ματιά στα όρια της Ελληνικής επιρροής

Caterina Pizani, PhD.
James Karas
Paul Papadeas
Ian Mulgrew
John Koulouris

Not with Dance

Alone

'Όχι μόνο με το χορό...

Caterina Pizanias, PhD.

The Canadian Lyceum of Greece:
Canada Day 2004 in Chania

"... Imagine my delight in taking students past the printed page, placing them inside the Palace of Knossos, where the names Minos, Deadalos, Theseas and Ariadne still resonate among the stone corridors, and the Minotaur still lurks inside his labyrinth ..."

JOHN KRISAK
THE CANADIAN LYCEUM OF GREECE

It was twenty five years ago when Odysseas Elytis received the Nobel prize in Literature. Not long after that a group of us, associated at the time with the University of Alberta in Edmonton, decided to produce Elytis' Axion Esti, staged as closely as possible to the way it was originally produced in Athens in 1964. The response was tremendous, not only from the faculty and students but from Greek cooks and waiters and anyone who could strum a bouzouki, a guitar, or play the drums. The assembled talent was awesome and our production overwhelmed

«...Φανταστείτε τη χαρά μου να οδηγώ τους μαθητές πέρα από τις τυπωμένες σελίδες, να τους τοποθετώ μέσα στο Παλάτι της Κνωσού, όπου τα ονόματα του Μίνωα, Δαίδαλου, Θησέα και Αριάδνης ακόμα φιγουράρουν στους πέτρινους τοίχους και ο Μινώταυρος ακόμα παραμονεύει στον λαβύρινθό του...»

John Krisak
Καναδικό Λύκειο Ελλάδος

Περάσαν είκοσι πέντε χρόνια από τότε που ο Οδυσσεάς Ελύτης κέρδισε το βραβείο Νόμπελ στη Λογοτεχνία. Μετά από λίγο καιρό μια ομάδα από μας, που είχε σχέση με το Πανεπιστήμιο της Αλμπέρτα στο Έντμοντον, αποφάσισε να ανεβάσει το Άξιον Εστί του Ελύτη, σκηνοθετημένο όσο γίνεται πιο πιστά στο έργο όπως είχε ανεβεί στην Αθήνα το 1964. Η ανταπόκριση ήταν τεράστια, όχι μόνο από τους καθηγητές και τους φοιτητές αλλά και από τους Έλληνες

the packed house—both Greeks and non-Greeks—at the theatre of the Provincial Museum of Alberta.

A memory that has remained indelible all these years is the thirst for learning “more” about Greece by those first and second-generation immigrants. Most were attending university, had graduated from the Greek school and for them “Greece” was a transit stop in Athens on the way to the Horió, nights at the local disco, wild rides on bikes or cars, meeting up with Greek boys and girls. The more they heard of the country, their heritage, the more they wanted to know. Slowly we formed a group and looked at the Greece of Elytis and other poets. Poetry resonated more than anything else. We read poets in English first and then tried to negotiate the original. We read history and folklore; we learned to dance, and presented one act plays in Greek, having learned the dialogue from transliterations. We organized exhibits, conferences, and symposia. But, when the Greek born adults moved on all that was left to satisfy the thirst for Greece was dance. But Greece is more than its folk dances, even if the dances are intricate, the costumes dazzling, and the dancers the best one can hope for.

So many in our communities make a point of referring to “our” ancestors and what they have done for humanity. The names of Plato, Aristotle, or Pericles are dropped on a regular basis; and since they never go beyond name-dropping, one is left to assume that they have not read much of these “ancestors”. And with the same breath, those invoking these ancestral names lament that the younger generations are drifting away from the community. Perhaps the next generation will stick around longer if we make them stakeholders in the knowledge, of the Greece behind those names so easily dropped!

We need to take our cues from the successful organization of the Athens 2004 Olympiad and step up to the plate of education that is relevant and appropriate to our times. We need to bridge the gap between the past and present, between what we (the first timers) know of Greece and what Greece has become. We need to create new structures and associations where Greece can be taught and

μάγειρες και σερβιτόρους και από οποιονδήποτε που μπορούσε να «γρατζουνίσει» το μπουζούκι, την κιθάρα ή να παίξει τα ντραμς. Το ταλέντο που συγκεντρώθηκε ήταν φανταστικό και η παραγωγή μας κατέκλυσε το κατάμεστο, με Έλληνες και μη, θέατρο στο Επαρχιακό Μουσείο της Αλμπέρτα.

Η ανάμνηση που παραμένει ανεξίτηλη όλα αυτά τα χρόνια είναι η δίψα των νέων της πρώτης και δεύτερης γενιάς μεταναστών για περισσότερη γνώση για την Ελλάδα. Πολλοί πήγαιναν πανεπιστήμιο, είχαν αποφοιτήσει από ελληνικό σχολείο και για αυτούς η λέξη «Ελλάδα» σήμαινε μία στάση στην Αθήνα στο δρόμο προς το χωριό, βραδιές στις ντίσκο, τρελές βόλτες με μηχανές ή αυτοκίνητα, ραντεβού με αγόρια και κορίτσια. Όσα πιο πολλά ακούγανε για τη χώρα και για την κληρονομιά τους, τόσα περισσότερα θέλανε να μάθουν. Με τον καιρό σχηματίσαμε μια ομάδα και μελετούσαμε την Ελλάδα του Ελύτη και άλλων ποιητών. Η ποίηση προκαλούσε τη μεγαλύτερη αίσθηση. Διαβάζαμε ποιητές πρώτα στα αγγλικά και προσπαθούσαμε να μεταφράσουμε το πρωτότυπο. Διαβάζαμε ιστορία και λαογραφία, μαθαίναμε χορούς και ανεβάζαμε μονόπρακτα έργα στα ελληνικά αποστηθίζοντας τους διαλόγους από μεταγραφή κατά λέξη με λατινικούς χαρακτήρες. Οργανώναμε εκθέσεις, συνέδρια και συμπόσια. Κι όμως, όταν εμείς της παλιάς γενιάς φύγαμε από την πόλη, το μόνο που κρατούσαν οι νεότεροι να ικανοποιήσουν τη δίψα τους για την Ελλάδα ήταν ο χορός. Αλλά η Ελλάδα είναι μεγαλύτερη από τους παραδοσιακούς χορούς της, ακόμα κι αν αυτοί είναι σύνθετοι, οι ενδυμασίες τους εκθαμβωτικές και οι χορευτές- οι καλύτεροι που υπάρχουν.

Theatrical Improvisations
- costumed in Euro 2004 jerseys!

Hard at work in the computer room

learned in English—it is better to learn Greek culture this way than not know it at all. Just because most of the Greek communities cannot sustain a school system comparable to the one in some communities such as Montreal, should not mean that the younger members will know Greece as a composite of names, posters from The National Tourism Organization and dances from places they know nothing about. The gap can be bridged.

I know of one interesting case—and there might be more—the Canadian Lyceum of Greece, a private initiative that offers credit courses in Greece for Secondary Level students every July in Chania, Crete. The Lyceum is a dream of Stavros Katsipodas from London, Ontario (a former Calgarian and teacher at the Greek School here) and his colleague John Krisak, a retired English teacher, also from London. They named their school after Aristotle's Lyceum, where the first interdisciplinary curriculum was taught in Athens in the 4th century BC. The name is fitting since Aristotle, says Krisak, "wrote about every subject under the Greek sun and viewed all knowledge as self-knowledge;" and Stavros Katsipodas adds: "I wanted to take my students to study where western civilization began to teach them in open air gardens like Aristotle did at his Lyceum¹. I looked for ways to bridge the two cultures". And bridge them they did!

The month long programme is academically rigorous, including what we might call the "basics," and in addition encourages the students to take part in creative endeavours such as in music, painting, and drama. The mind is not the only aspect attended to; so is the body. On Saturdays they go on hikes in the Akrotiri area and make the long trek down the Samaria Gorge. This year the school has added sailing classes too. Greece after all is about sea, travels, Odysseas. Again Katsipodas: "I want to learn from the past for the benefit of the future. Students can rediscover ancient Greece's treasures so that they can

Πολλοί στις κοινότητές μας κάνουν αναφορά στους προγόνους «μας» και στην προσφορά τους στην ανθρωπότητα. Τα ονόματα του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη ή του Περικλή αναφέρονται σε τακτική βάση, και καθώς ποτέ δεν ξεπερνάνε την απλή αναφορά, συμπεραίνει κανείς πως δεν έχουν διαβάσει και πολύ τα έργα των «προγόνων τους». Και την ίδια στιγμή, αυτοί που αναφέρουν τα ονόματα των προγόνων παραπονιούνται πως οι νέες γενιές απομακρύνονται από την κοινότητα. Μπορεί η επόμενη γενιά να ενδιαφερθεί περισσότερο αν τους δώσουμε μερίδιο στη δημιουργία γνώσης για την Ελλάδα που κρύβεται πίσω από τα ονόματα που αναφέρονται με τόση ευκολία!

Πρέπει να πάρουμε το σύνθημα από την επιτυχημένη οργάνωση της Ολυμπιάδας της Αθήνας 2004 και να μπούμε στο παιχνίδι της εκπαίδευσης έτσι όπως αρμόζει στους καιρούς μας.

Πρέπει να γεφυρώσουμε το χάσμα του παρελθόντος με το παρόν, μεταξύ γνώσης που κουβαλάμε για την Ελλάδα εμείς, που πρωτοήρθαμε, και της Ελλάδας του σήμερα. Πρέπει να δημιουργήσουμε καινούριες υποδομές και συνδέσμους όπου η Ελλάδα θα διδάσκεται και θα μαθαίνεται έστω στα αγγλικά- κάλλιο να μαθαίνεται η ελληνική κουλτούρα με αυτό τον τρόπο παρά καθόλου. Μόνο και μόνο επειδή οι περισσότερες ελληνικές κοινότητες δεν μπορούν να συντηρήσουν ένα σύστημα εκπαίδευσης σαν αυτό σε μερικές κοινότητες όπως του Μόντρεαλ, δεν σημαίνει πως τα νεότερα μέλη θα γνωρίζουν την Ελλάδα σαν ένα σύμπλεγμα ονομάτων, από τα πόστερ του ΕΟΤ και από χορούς από μέρη για τα οποία δεν έχουν την παραμικρή ιδέα. Το κενό αυτό μπορεί να γεφυρωθεί.

Γνωρίζω μια ενδιαφέρουσα περίπτωση- μπορεί να μην είναι και η μόνη- το Καναδικό Λύκειο της Ελλάδας, μια ιδιωτική πρωτοβουλία που προσφέρει μαθήματα στην Ελλάδα για μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κάθε Ιούλιο στα Χανιά της Κρήτης. Το Λύκειο είναι ένα όραμα του Σταύρου Κατσιπόδα από το Λονδίνο του Οντάριο (πρώην Καλγκαριανός και καθηγητής του τοπικού ελληνικού σχολείου) και του συναδέλφου του, John Krisak, συνταξιούχου καθηγητή Αγγλικών, επίσης από το Λονδίνο. Ονόμασαν το σχολείο τους από το Λύκειο του Αριστοτέλη, όπου το πρώτο διεπιστημονικό πρόγραμμα εκπαίδευσης διδάχτηκε στην Αθήνα τον 4ο αιώνα π.Χ. Το όνομα είναι ταιριαστό αφού ο Αριστοτέλης, λέει ο Krisak, «έγραψε για κάθε θέμα κάτω από τον Ελληνικό ήλιο και θεωρούσε κάθε γνώση ως γνώση σαυτών» και προσθέτει ο Σταύρος Κατσιπόδας: «Ήθελα να φέρω τους μαθητές μου να σπουδάσουν στην κοιτίδα του δυτικού πολιτισμού, να τους διδάσκω στους κήπους όπως έκανε ο Αριστοτέλης στο Λύκειό του. Έψαξα για τρόπους να ενώσω τις δύο κουλτούρες.» Και όντως τις ένωσαν! Το πρόγραμμα που κρατάει ένα μήνα είναι ακαδημαϊκά αυστηρά πειθαρχημένο, που συμπεριλαμβάνει αυτά που ονομάζουμε «τα

embrace the love for lifelong learning.”

The Lyceum just finished its third year in Chania where the students studied Ancient Greek History, Religion and Gender Roles; they studied Modern Greek, and Physics. They read The Iliad and focused on Odyssea, not only as a mythic hero but how he has been treated in contemporary literature, and what Odysseas can teach us now. Homer was read in the original and in modern translations too. And in the end the students staged an evening of drama, music and song (and they painted the props for their magnum opus), all as a thank you for the people of Chania for hosting their learning in Greece. Aristotle would be proud not only of the programme but that it takes place under porticos and shady gardens too!

What about those who cannot attend a Lyceum in Greece, how can they rediscover Greece and bridge the gap? Let us follow the lead of Dimitris Papaioannou, the producer of the magical opening ceremonies for the 2004 Olympics; let us adopt his drummers as our mascots in the search for the Greece of the past and the Greece of now. With one heartbeat we can create the structures where the new search for knowledge will keep us going back and forth. How about creating book clubs and chat rooms for readers to share their thoughts? How about creating a friendly challenge to dare those who visit Greece next to take the time to pay a visit to one of the 124 museums in Athens, and share the experience with others through the internet? Let us see how long it will take to check off all of them on our list! The possibilities are endless.

Next time you visit Greece, spend an extra day or two in Athens. Yes, Athens can be a labyrinth, but all labyrinths have their Ariadne—grab at her skein and explore another Greece. Yes, visit yiayia and papou too; take all the fancy steps in tsamiko or pentozali that your legs will allow, but let your young ones see a Greece much larger than the one that we the first generation carry within us. As Elytis would say: Axion esti to timima!

¹ Aristotle's Lyceum or Lykeion was a gymnasium in the outskirts of Athens near the banks of the Ilissus river and it took its name from its proximity to a temple dedicated to Lycian Apollo. Aristotle liked to teach in covered walks called peripatos and his disciples were given the moniker of Peripatetics. The school was uncovered in Rigillis Street in 1996 during digging for the new Museum of Modern Art. Another gap closed ...

«βασικά μαθήματα» και επιπροσθέτως ενθαρρύνουν τους μαθητές να λαμβάνουν μέρος σε δημιουργικές αναζητήσεις όπως είναι η μουσική, η ζωγραφική και το δράμα. Το μυαλό δεν είναι το μόνο θέμα με το οποίο ασχολούνται, είναι και το σώμα. Τα Σάββατα κάνουν πεζοπορίες στο Ακρωτήρι και διασχίζουν το Φαράγγι της Σαμαριάς. Φέτος το σχολείο προσέθεσε μαθήματα ιστιοπλοΐας. Η Ελλάδα τελικά είναι θάλασσα, ταξίδια, ο Οδυσσέας. Και πάλι ο Κατσίποδας: «Θέλω να μάθω από το παρελθόν για το καλό του μέλλοντος. Οι μαθητές έχουν τη δυνατότητα να επανακαλύψουν τους θησαυρούς της αρχαίας Ελλάδας ώστε να ενστερνιστούν την αγάπη για μάθηση μιας ζωής»

Μόλις τέλειωσαν το τρίτο έτος στα Χανιά το 2004 όπου οι μαθητές παρακολούθησαν Αρχαία Ελληνική Ιστορία, Θρησκεία και Φυλετικούς Ρόλους, καθώς επίσης και Νέα Ελληνικά και Φυσική. Διάβασαν την Ιλιάδα και ανέλυσαν τον Οδυσσέα, όχι μόνο σαν μυθικό ήρωα αλλά σαν μορφή στη σύγχρονη λογοτεχνία και τα μαθήματα που μπορεί να μας διδάξει. Ο Όμηρος διαβάστηκε στο πρωτότυπο αλλά και σε νέες μεταφράσεις. Και στο τέλος οι μαθητές οργάνωσαν μια βραδιά δράματος, μουσικής και τραγουδιού (ζωγράρισαν και τα σκηνικά για την παράστασή τους), σαν μεγάλο ευχαριστώ στους ανθρώπους των Χανίων για την φιλοξενία της μάθησής τους στην Ελλάδα. Ο Αριστοτέλης θα ήταν περήφανος όχι μόνο για το πρόγραμμα αλλά και για το γεγονός ότι αυτό λαμβάνει χώρα κάτω από καμάρες και σε σκιερούς κήπους!

Και τι γίνεται με αυτούς που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν το Λύκειο στην Ελλάδα, πως μπορούν αυτοί να επανακαλύψουν την Ελλάδα και να γεφυρώσουν το χάσμα; Ας ακολουθήσουμε τα χνάρια του Δημήτρη Παπαιωάννου, του παραγωγού της μαγικής τελετής έναρξης των Ολυμπιακών του 2004, ας υιοθετήσουμε τους τυμπανοκρούστες του για μασκότ μας στην αναζήτηση της Ελλάδας του παρελθόντος και της Ελλάδας του σήμερα. Με ένα καρδιοχτύπι μπορούμε να δημιουργήσουμε υποδομές όπου η καινούρια αναζήτηση της γνώσης θα μας κάνει να πηγαινοερχόμαστε. Τι θα λέγατε για λέσχες βιβλίων και για chat rooms όπου οι συμμετέχοντες θα μοιράζονται τις σκέψεις τους; Τι θα λέγατε να δημιουργούσαμε ένα φιλικό διαγωνισμό να προκαλέσουμε όποιον έχει προγραμματίσει να επισκεφτεί την Ελλάδα να πάει σε ένα από το 124 μουσεία που έχει η Αθήνα και να μοιραστεί την εμπειρία του μέσω Ίντερνετ; Να δούμε πόσο καιρό θα μας πάρει να τα επισκεφτούμε όλα! Οι πιθανότητες είναι αμέτρητες.

Την επόμενη φορά που θα επισκεφτείτε την Ελλάδα, καθίστε δυο-τρεις μέρες παραπάνω στην Αθήνα. Ναι, η Αθήνα μπορεί να είναι λαβύρινθος καμιά φορά, αλλά όλοι οι λαβύρινθοι έχουν την Αριάδνη τους- άρπαξε το κουβάρι της και ανακάλυψε μια διαφορετική Ελλάδα. Ναι, να επισκεφτεί κανείς τη γιαγιά και τον παππού, να κάνει όλα τα εντυπωσιακά βήματα του τσάμικου ή της πεντοζάλης που επιτρέπουν τα πόδια, αλλά αφήστε τα παιδιά να δουν μια Ελλάδα πολύ μεγαλύτερη από αυτή που εμείς, οι μετανάστες πρώτης γενιάς, κουβαλάμε μέσα μας. Όπως θα έλεγε και ο Ελύτης: Άξιον εστί το τίμημα!

With Olympic Flame in Chania

Food cooked for the Gods and devoured by hungry students

